

بیابان تکنومیدیاها دو دهه کار ورزشی در رادیو

گفتگو با مسعود اسکویی
مدیر روابط عمومی شبکه ورزش

● محمد مهدی سپهری خواه

رادیو هم پا عقب نگذاشت و دست به کار شد. شبکه‌ای مختص ورزش و به نام ورزش شکل گرفت که به ادعای طراح اصلی این شبکه تجربه شبکه رادیویی ورزش در کشور دیگری وجود نداشته است. بدین ترتیب ورزش در رادیو که سابقاً جایی بیش از لایه برنامه‌های اغلب تفریحی شبکه‌های دیگر نداشت صاحب یک شبکه اختصاصی شد که البته از این شبکه می‌توان جزو اولین شبکه‌های تخصصی رادیو و تلویزیون نیز یاد کرد. به نظر می‌رسد با وجود آن که شبکه ورزش در انعکاس مستقیم رویدادهای ورزشی داخلی و خارجی در حد قابل قبول توانست به وظایف خود عمل کند، اما می‌بایست به برنامه‌های تخصصی و تولیدی ورزش که کمتر جنبه گزارشی دارند و بیشتر از منظر کارشناسان به ورزش می‌نگرند عنایت بیشتری نسبت به قبل شود تا به همان اندازه که این شبکه با تکیه بر قابلیت‌های ورزش به سوی شبکه‌ای شاداب و پویا حرکت می‌کند به شبکه‌ای علمی و تخصصی به مفهوم اصلی کلمه نیز نزدیک شود.

برای ورود به مقوله ورزش در رادیو علاوه بر گفتگو با مدیر سابق این شبکه گفتگویی با یکی از پرسابقه‌ترین گویندگان، گزارشگران و تهیه‌کنندگان ورزشی داشتیم که با سابقه فعالیت در تلویزیون به رادیو آمده است و سالها در رادیو فعالیت کرده. نام او مسعود اسکویی است.

کشور ما در سالهای پس از پیروزی انقلاب بواسطه ضرورت‌های دوران انقلاب و جنگ تحمیلی از بسیاری مسائل به دور ماند. ورزش هم جزء مقوله‌هایی بود که در طول این مدت تحت تاثیر مسائل اجتماعی حاکم بر جامعه به شدت مغزوی ماند. چند سالی بیش نیست که جامعه ما توانسته به واسطه ایجاد محیطی کم‌تلاطم و به عبارتی فارغ از تنش‌های اجتماعی سالهای اولیه به صورت جدی به ورزش نگاه کند و بدیهی است ورزش ایران با در نظر گرفتن انزوایی که طی سال‌های اخیر بر آن حاکم بود بیش از دو دهه با ورزش روز دنیا فاصله گرفت. با این حال آن قدر نیروی جوان و دارای قابلیت‌های مختلف در جامعه حاضر بود که روند رشد آن چشمگیر باشد و خیلی زود گستره ورزش فراگیر شود و حتی خیلی زودتر از آنچه پیش‌بینی شود ورزش قهرمانی هم در ایران پا گرفت تا کشش مضاعفی نسبت به ورزش ایجاد شود.

در همین گذر بدیهی بود شاهد رشد قابل توجهی در رسانه‌های وابسته به ورزش باشیم. برای مثال اگر در دهه اول انقلاب تعداد رسانه‌های نوشتاری در ایران که اختصاصاً به ورزش می‌پرداختند از انگشتان یک دست تجاوز نمی‌کرد، در مقاطعی بعد از سال ۱۳۷۰ به ۳۰ تا ۴۰ عنوان نشریه رسید. بالطبع صدا و سیما به عنوان رسانه ملی این احساس نیاز را در خود دید و به سمتی حرکت کرد تا خود را با نیاز جامعه منطبق سازد. با این تفکر سومین شبکه در تلویزیون با محوریت ورزش و جوان آغاز خوبی داشت و در ردیف پرمخاطب‌ترین شبکه‌های تلویزیونی قرار گرفت.

○ چه طور وارد رادیو شدید؟

□ باید عرض کنم من اول در رادیو نبودم. من کارم را با تلویزیون شروع کردم. در حقیقت سال ۴۵ بود که وارد تلویزیون ملی آن زمان شدم. تا سال ۵۹ در تلویزیون فعالیت داشتم که بعد از آن چند سالی وقفه در کارم افتاد و از تلویزیون دور شدم. بعد از این مدت وارد رادیو شدم و ترجیح دادم در رادیو کارم را ادامه بدهم؛ البته اول شبکه سراسری بودم؛ بعد از آن با افتتاح شبکه‌های جدید رادیویی به شبکه جوان رفتم و بعد از آن هم به شبکه ورزش آمدم و الان در خدمت شما هستم.

○ قبل از این که وارد تلویزیون شوید، در آزمون یا دوره آموزشی خاصی شرکت کردید یا نه؟

□ بله، قبل از این که وارد تلویزیون شوم در آزمونی شرکت کردم. من در دوره اول کارم که در تلویزیون بود کارم را با گویندگی خبر سیاسی آغاز کردم. بعد از مدتی در تلویزیون کار گویندگی خبر ورزشی را هم انجام دادم. به هر حال من، قبل از ورود به تلویزیون، هم آزمون صدا را پشت سر گذاشتم و هم آزمون تصویر را. البته همان‌طور که گفتم برای گویندگی خبر سیاسی برگزیده شدم ولی به دلیل علاقه‌ام به ورزش در سال ۵۰ بود که به سمت برنامه‌های ورزشی رفتم و شروع به کار گویندگی خبر، ورزشی کردم. در کنار گویندگی خبر کار گزارشگری ورزشی را هم از همان سال ۵۰ آغاز کردم. درباره همه ورزش‌ها هم کار می‌کردم و انواع ورزش‌ها را گزارش می‌کردم. به این ترتیب زمانی که تصمیم گرفتم وارد رادیو شوم با توجه به سابقه‌ام در تلویزیون آزمون خاصی ندادم و مستقیماً وارد کار رادیویی شدم.

○ در رادیو هم کارتان را با ورزش شروع کردید؟

□ بله، من قبل از آن در تلویزیون کلاس‌های فن بیان را گذرانده بودم و برای

کار گویندگی آمادگی کامل داشتم. از دوران جوانی هم علاقه زیادی به ورزش داشتم و ترجیح دادم در مقوله ورزش فعالیت کنم.

○ فکر نمی‌کنید علاوه بر علاقه شما جنس خاص صدای شما هم مناسب برنامه‌های ورزشی باشد و همین عامل در روند کار شما تأثیرگذار بوده است؟

□ بله، این مطلب را قبول دارم. من ۳۰ سال است که در کار گویندگی ورزش هستم و کاملاً با این کار آشنا هستم. فکر می‌کنم صدایم هم در کار ورزشی جا افتاده است. الان به محض این که شنونده، صدای من را

می‌کرد. بنده آن زمان گزارشگری را در کنار آقای جهانی (که الان مدیر شبکه پیام هستند) انجام می‌دادم. واقعاً سطح برنامه‌های ورزشی آن زمان قابل قیاس با برنامه‌های حال حاضر نبود و این خلاء در رادیو احساس می‌شد. کم‌کم برنامه‌های ورزشی از اواسط دهه شصت شکل گرفت و برنامه‌های ورزشی هم در رادیو تهیه می‌شد. قطعاً زمانی که در شبکه سراسری و بعد هم در شبکه جوان بودیم چندان نمی‌توانستیم کار را گسترش دهیم و در حقیقت با تولد شبکه ورزش وسعت کار به

یک برنامه آقای شیشه‌گران داشتند که عصر جمعه‌ها پخش می‌شد و تنها لابه‌لای آن برنامه زمان کوتاهی را برای ورزش در نظر می‌گرفتند که واقعاً زمان کمی برای ورزش بود و نمی‌شد رویدادهای ورزشی را به خوبی پوشش داد.

بالاترین حد خود رسید.

○ فکر می‌کنید این سیری که درباره‌اش حرف زدید منطقی بوده یا زودتر از اینها باید به فکر ورزش در رادیو می‌بودیم؟

□ البته چندان هم آسان نبوده. ما بعد از انقلاب هشت سال درگیر جنگ و مسائل مربوط به جنگ بودیم که این اتفاق خیلی دست و پای ما را می‌بست و اجازه فکر کردن به این قضایا را از ما می‌گرفت. به هر حال نمی‌شد در آن زمان جایگاه خاصی برای ورزش در رادیو در نظر گرفت. با پایان گرفتن جنگ، به ورزش بیشتر توجه شد و گستره کارش هم بیشتر شد، زیرا قشر جوان جامعه نیازهای جدیدی داشتند و اقبال جامعه به سمت ورزش به شدت روبه افزایش بود. این روند در رادیو هم تأثیرگذار بود و رادیو هم سعی داشت تا آنجایی که می‌تواند جوابگوی نیاز جامعه باشد. رفته رفته ساعات برنامه‌های ورزشی زیاد شد و در کنار آن پخش مسابقات هم رشد فزاینده‌ای داشت. این روند، به جایی رسید

بشنود متوجه می‌شود که برنامه، ورزشی است. قبول دارم که جنس صدایم هم برای کار ورزش مناسب تر بوده است.

○ زمانی که وارد رادیو شدید آیا برنامه ورزشی به این شکل که الان وجود دارد، بود یا تفاوت داشت؟

□ نه، به هیچ وجه به این حالت نبود. اصولاً برنامه‌های ورزشی سهم خیلی کمی در میان دیگر برنامه‌های آن زمان رادیو داشتند. یک برنامه آقای شیشه‌گران داشتند که عصر جمعه‌ها پخش می‌شد و تنها لابه‌لای آن برنامه زمان کوتاهی را برای ورزش در نظر می‌گرفتند که واقعاً زمان کمی برای ورزش بود و نمی‌شد رویدادهای ورزشی را به خوبی پوشش داد و این روند بود تا این که بعد از مدتی پخش مسابقات از رادیو به صورت زنده آغاز شد. البته باز هم نه به صورتی که الان هست بلکه خیلی به ندرت، زمانی که یک اتفاق مهم ورزشی در حال رخ دادن بود و شاید از تلویزیون هم پخش نمی‌شد، رادیو آن مسابقه را پخش

که سازمان صلاح دید یک شبکه مستقل را به ورزش اختصاص دهد که فکر می‌کنم تصمیم خوب و مناسبی در جهت جذب مخاطبان جوان بود. البته پیشنهاد اولیه

سنگینی بر رادیو دارد؛ خصوصاً در کار ورزش زمانی که تلویزیون از جذابیت تصویری خود بهره می‌برد کار ما در جذب مخاطب بسیار مشکل می‌شود. در حالیکه

ما بعد از انقلاب هشت سال درگیر جنگ و مسایل مربوط به جنگ بودیم که این اتفاق خیلی دست و پای ما را می‌بست و اجازه فکر کردن به بقیه قضایا را از ما گرفت. به هر حال نمی‌شد در آن زمان جایگاه خاصی برای ورزش در رادیو در نظر گرفت.

افتتاح شبکه ورزش از طرف آقای جهانی مطرح شد، که ریاست محترم سازمان با این طرح موافقت کردند و خود آقای جهانی هم به عنوان اولین مدیر این شبکه انتخاب شدند و برنامه‌های این شبکه از روزی ۱۰ ساعت آغاز شد. البته سعی می‌کردیم اگر مسابقات مهمی در خارج از ساعات پخش برنامه‌های شبکه ورزش است آنها را هم پوشش دهیم. حتی بعضی وقت‌ها مجبور می‌شدیم مسابقات خارج از کشور را ساعت ۳ یا ۴ صبح برای مردم به صورت زنده گزارش کنیم. البته بعد از مدتی به این نتیجه هم رسیدیم که باید ساعات پخش برنامه‌ها را افزایش دهیم و این کار را هم کردیم.

○ آقای اسکویی، جامعه ما جامعه جوانی است. زمانی هم که بحث ورزش مطرح می‌شود در درجه اول مخاطبان جوان و شاید هم نوجوان در ذهن تداعی می‌شود و البته طبیعی هم هست. شبکه ورزش چقدر توانسته انتظارات جوانان را برآورده کند و به زبان ساده‌تر فکر می‌کنید جایگاه خاصی بین جوانان پیدا کرده است یا خیر؟
□ همان‌طور که گفتید، مخاطب اصلی شبکه ورزش جوانان هستند و تمام سعی ما خدمت به جوانان و البته ترویج ورزش بین این قشر جامعه است. البته باید بگویم در این کار، راه بسیار دشواری پیش رو داریم. تلویزیون به عنوان رقیب جدی رادیو سایه

ما تنها می‌توانیم با صدا شنونده خودمان را جذب کنیم؛ یعنی برنامه‌سازی مادر حدی است که تنها با استفاده از عامل صدا می‌توانیم به نیاز مخاطبان پاسخ دهیم. من فکر می‌کنم تا حدودی هم این کار را کرده‌ایم و این‌طور نیست که ما خیلی هم عقب باشیم. نظرسنجی‌ها در این مورد امیدوار کننده است. با این حال، شما اگر نگاهی کوتاه به کنداکتور شبکه ورزش بکنید، می‌بینید برای هم اقشار جامعه، هم آقایان و هم خانم‌ها، برنامه داریم و سعی کرده‌ایم جوانان را مدنظر قرار دهیم تا ان شاء... به اهداف خود برسیم.

من عقیده دارم مقوله ورزش مقوله وسیعی است؛ هم موضوعات مختلفی را در برمی‌گیرد و هم افراد را از هر قشری که باشند می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد و این، عامل بسیار خوبی برای ماست تا بتوانیم بهتر کار کنیم و مخاطب را جذب نماییم.

○ در این نظرسنجی‌هایی که از آن یاد کردید، جایگاه شبکه ورزش در میان هشت شبکه رادیویی کجاست؟

□ آخرین نظرسنجی‌هایی که من دیدم شبکه ورزش را بعد از شبکه پیام، دومین شبکه از لحاظ میزان مخاطب قرار داده است. من فکر می‌کنم بر این اساس ما تقریباً در کارمان موفق بودیم و جایگاه خوبی را هم در اختیار داریم. تصورم این است دلیل برتری شبکه پیام هم که در حال حاضر

بیشترین مخاطب را داراست قالب خاص برنامه‌سازی و البته فراوانی و تنوع موسیقی این شبکه باشد که آنها توانسته‌اند در رتبه اول قرار بگیرند. فکر می‌کنم به عنوان یک شبکه تخصصی که تنها به ورزش می‌پردازیم جایگاه خوبی داشته باشیم و البته امیدواریم بهتر از این هم بشود و برنامه‌سازی و پخش برنامه‌های شبکه ورزش به صورتی باشد که به عنوان اولین شبکه مطرح باشد و بالاترین میزان مخاطب را به خود اختصاص دهد.

○ فکر نمی‌کنید این برتری را به صورت

مقطعی به دست آورده باشید؟

□ چرا، قطعاً زمانی که ما پخش مستقیم مسابقات ورزشی را از شبکه ورزش داریم میزان شنونده‌ها به شدت افزایش می‌یابد. پخش مستقیم مسابقات ورزشی به دلیل جذابیت خاصی که دارد طرفداران فراوانی خصوصاً در میان جوانان دارد و از آنجایی که برای پخش زنده مسابقات محدودیتی نداریم، فکر می‌کنم شبکه ورزش بالاتر از شبکه پیام هم قرار بگیرد. البته لازم می‌دانم این توضیح را بدهم که این نظرسنجی‌ها در تمام سطح کشور انجام می‌شود و از همه نقاط کشور این نتایج به دست می‌آید در حالی که رادیو ورزش با این که به اسم شبکه سراسری ورزش از آن یاد می‌کنند، ولی در حقیقت به لحاظ فنی در تمام کشور پوشش کامل ندارد؛ حتی به اندازه شبکه جوان هم که در مراکز زیادی این شبکه رله می‌شود، شبکه ورزش پوشش ندارد و از این لحاظ در مضیقه هستیم. فرستنده شبکه ورزش چندان پر قدرت نیست و روی موج FM هم پخش می‌شود و فکر می‌کنم در مقایسه با شبکه‌های سراسری مقایسه منصفانه‌ای انجام نداده‌ایم. ضمن این که از عمر شبکه سراسری ۶۰ سال می‌گذرد ولی از عمر شبکه ورزش تنها دو سال می‌گذرد؛ با این حال ما به دلیل نوع خاص کارمان در جایگاه دوم هستیم؛ حتی بالاتر از شبکه سراسری. البته می‌دانیم با این که ورزش

الان فقط دوست دارم در شبکه ورزش رادیو باشم. سال هاست که من در رادیو کار می‌کنم و کاملا با محیط رادیو انس گرفته‌ام و رادیو را به هیچ وجه با تلویزیون عوض نمی‌کنم.

جذابیت خاصی در بین مردم دارد، ولی نمی‌توان به‌وسیله آن یک شنونده را از صبح تا شب پای رادیو نشانند. شنونده رادیو ورزش، مسابقه خود را گوش می‌کند یا خبر مهمی را که می‌خواهد از شبکه ورزش می‌گیرد و بعد از آن موج رادیوی خود را عوض می‌کند. می‌خواهم بگویم در عین حال که کار ورزش جذابیت خاص خود را دارد این مشکلات هم در آن هست و باید منصفانه به کار نگاه کرد.

○ قبول دارید برنامه‌های ورزشی در تلویزیون موفق‌تر از رادیوست؟

□ بله، همان‌طور که گفتم جذابیت تصویری چیز کمی نیست که از کنار آن به راحتی عبور کنیم. تلویزیون خیلی راحت‌تر می‌تواند (مخصوصا در برنامه‌های ورزشی) مخاطب جذب کند و بیننده خود را ساعت‌ها مقابل تلویزیون بنشانند.

○ طی سال‌های زیادی که شما هم در تلویزیون برنامه‌های ورزشی داشتید و هم در رادیو آیا به عامل خاصی رسیدید که رادیو داشته باشد و آن را از تلویزیون جلو بیندازد؟ عاملی که تلویزیون برای استفاده از آن محدودیت دارد، ولی برای رادیو این‌طور نیست؟

□ تنها عاملی که می‌تواند رادیو را از تلویزیون جلوتر قرار دهد، پخش زنده مسابقات است. ما این کار را خیلی

راحت‌تر انجام می‌دهیم و دستمان با‌زتر است و به لحاظ اطلاع‌رسانی می‌توانیم بسیار بهتر از تلویزیون عمل کنیم. به گروه‌های خبری که از رادیو و تلویزیون برای پوشش مسابقات المپیک سیدنی رفتند، توجه کنید. یک گروه یازده نفره با تجهیزات کامل و مخارج فراوان از طرف تلویزیون به سیدنی رفت و یک گروه دو نفره هم با دو خط تلفن ماهواره‌ای از رادیو به سیدنی اعزام شد. با این حال در زمان اعلام نتایج مسابقات، تلویزیون مجبور بود تنها با کس‌های ضبط شده‌ای را روی آنتن بفرستد که چندان هم اخبار تازه‌ای نداشتند و درباره رشته‌های محدودی گزارش می‌دادند. اما ما در شبکه ورزش تقریبا تمام نتایج را مستقیما برای شنوندگان می‌فرستادیم. تنها با یک تلفن به‌صورت زنده تمام نتایج را همان موقع از رادیو اعلام می‌کردیم و البته از همه رشته‌هایی که خبر داشتیم می‌توانستیم صحبت کنیم و در این زمینه هیچ‌گونه محدودیتی نداشتیم. ما مجبور نبودیم تصویر مسابقه خاصی را پخش کنیم و فقط راجع به مسابقات مربوط به آن صحبت کنیم. ما در هر تماس از هر ورزش که می‌خواستیم صحبت می‌کردیم و آن‌قدر اطلاع‌رسانی ما به موقع و زنده بود که بعدا من شنیدم بعضی مطبوعات هم از رادیو ورزش اخبار خود را کسب

می‌کردند.

○ آقای اسکویی، گفتید کارتان را با تلویزیون شروع کردید. الان هم با تلویزیون همکاری دارید؟
□ نه خیر.

○ فکر نمی‌کنید روندی معکوس را طی کردید و اصلا بهتر بود در تلویزیون می‌ماندید؟

□ الان نه. الان فقط دوست دارم در شبکه ورزش رادیو باشم. سال هاست که من در رادیو کار می‌کنم و کاملا با محیط رادیو انس گرفته‌ام و رادیو را به هیچ وجه با تلویزیون عوض نمی‌کنم. من همان‌طور که توضیح دادم کارم را با تلویزیون شروع کردم. دوران جوانی‌ام هم در تلویزیون بودم. می‌خواهم این را بگویم که دیگر جذابیت تصویر، شهرت و کلا جلوی دوربین قرار گرفتن برای من مطرح نیست. الان تنها علاقه‌ام به ورزش است. من این مراحل را گذراندم و در حال حاضر هم در رادیو هستم و از کار لذت می‌برم. به‌خاطر علاقه‌ام به ورزش دوست دارم جوانان کشورم را هم به ورزش تشویق کنم و کلا ورزش را در جامعه ترویج دهم. کاری که فکر می‌کنم از عهده شبکه ورزش بر می‌آید و قادر است آن را به انجام برساند. این نکته را هم بگویم که محیط رادیو کاملا صمیمی و دوست‌داشتنی است و روابط افراد در

بعد از برنامه هم بکن باوئر مستقیماً به فرودگاه رفت و شب را در مونیخ خوابید. حالا فکر می‌کنید اینجا می‌توان چنین کاری انجام داد یا خیر؟ تازه این یکی از محدودیت‌های ماست. علاوه بر بودجه، دچار مشکلات متعدد دیگری هستیم و ما نمی‌توانیم تعداد زیادی از مردم را برای پخش برنامه‌های زنده به استودیو بیاوریم. به لحاظ امنیتی محدودیت‌هایی داریم که برایمان مقدور نیست و افراد باید حتماً افراد قابل اعتماد و مطمئن باشند تا بتوان در یک برنامه زنده از نظرهای آنها استفاده کرد و این امر خیلی ما را در تنگنا قرار می‌دهد. با این وجود در حال حاضر از سطح کار راضی هستیم و با این که معتقد هستم هنوز جای پیشرفت فراوانی وجود دارد و هنوز راه زیادی پیش رو داریم، توانسته‌ایم، جایگاه خوبی در میان مخاطبان رادیو پیدا کنیم و تا حدودی به اهداف خود نزدیک شویم. در انتها از مجله رادیو هم تشکر می‌کنم که به شبکه ورزش و برنامه‌های ورزشی رادیو توجه داشتند و به این امر اهمیت دادند.

نمی‌توانم حتی به این کار فکر کنم. من یک سال دوره آموزش تهیه‌کنندگی برنامه‌های ورزشی را در تلویزیون ZDF آلمان دیدم و در آنجا تجربیات خیلی خوبی کسب کردم و چیزهایی دیدم که واقعا قادر نیستم آنها را در اینجا عمل کنم. به یاد دارم شبیه همین اتفاق در تلویزیون ZDF رخ داد. تیم بایرن مونیخ از تیم اینتراخت فرانکفورت شکست خورد که این اتفاق مهمی در فوتبال آلمان بود و آن شب تلویزیون ZDF برنامه‌ای داشت به نام Sport Studio یا ورزش در استودیو. شبکه ZDF هم در شهر ماینزبورگ واقع بود که تا مونیخ فاصله تقریباً زیادی داشت. تهیه‌کننده برنامه آن شب بلافاصله با تلویزیون مونیخ تماس گرفت و خیلی راحت گفت که امشب قصد دارم آقای «بکن باوئر» را که آن زمان کاپیتان تیم بایرن مونیخ بود، در برنامه‌ام دعوت کنم. از مونیخ هم گفتند که ما تا یک ربع دیگر به شما خبر می‌دهیم. دقیقاً یک ربع بعد از مونیخ تماس گرفتند و گفتند که آقای بکن باوئر با پرواز ۷۵۰ امشب به ماینزبورگ خواهد آمد. تقریباً ساعت هشت و نیم شب بود که من هم در استودیو حضور داشتم و بکن باوئر وارد استودیو شد. مجری، سوال‌هایش را از او پرسید، برنامه اجرا شد و

رادیو ورزش خیلی دوستانه است. برای من این عامل هم خیلی مهم است و اصلاً حاضر نیستم این شبکه را با این جواز دست بدهم و به تلویزیون بروم.

○ **حتماً در کار ورزشی، چه در رادیو و چه در تلویزیون، آرزویی داشتید یا برنامه‌ای دوست داشتید بسازید که هنوز موفق به انجام آن نشده‌اید. آن برنامه چه بوده است؟**

□ ما واقعا در اینجا محدودیت‌هایی داریم که نمی‌توانیم آن چیزهایی را که در ذهنمان ایده‌آل و آرمانی است، انجام دهیم. به قبول دارم خیلی کارها را دوست داشتم ولی موفق به انجام آنها نشدم و همان‌طور که گفتم بیشتر به دلیل محدودیت‌هایی است که در اینجا وجود دارد. یکی از آنها - که مهم‌ترین آنها هم هست - مسئله بودجه است؛ مثلاً فرض کنید امروز تیم فوتبال برق شیراز تیم پیروزی را شکست می‌دهد؛ من هم ساعت ۱۰ شب یک برنامه زنده رادیویی دارم و این اتفاق ساعت پنج بعد از ظهر رخ داده است. من به‌عنوان تهیه‌کننده برنامه دلم می‌خواهد سرمربی تیم برق شیراز را در برنامه‌ام بیاورم و با او مصاحبه کنم. چون می‌دانم خیلی حرف‌های شنیدنی برای گفتن دارد و مخاطب من می‌پسندد؛ در حالی که اصلاً